

Historia Oświaty Rolniczej na Gołęczynie

Historia obecnego Technikum Inżynierii Środowiska i Agrobiznesu przy Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu nawiązuje do tradycji oświaty rolniczej na poznańskim Gołęczynie, której początki sięgają 1946 roku. 16 sierpnia na mocy rozporządzenia ówczesnego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych, Państwowe Przedsiębiorstwo Traktorów i Maszyn Rolniczych uruchomiło Centralną Szkołę Techniki Traktorowej w Poznaniu.

Zarząd Miejski przydzielił Szkole budynki majątku na Gołęczynie.

Od tego czasu Gołęczin zaczął funkcjonować jako ośrodek kształcący na potrzeby rolnictwa: *majstrów warsztatowych, mechaników i monterów na traktory i maszyny rolnicze, instruktorów terenowych, instruktorów technicznych*, a od 1 września 1957 roku techników:

- mechanizacji rolnictwa,
- melioracji wodnych,
- agrobiznesu,
- inżynierii środowiska i melioracji.

Powyższe szkoły działały zarówno w trybie dziennym, wieczorowym, jak i zaocznym jako Korespondencyjne Kursy Rolnicze (tzw. KKR-y).

W tym czasie funkcjonowały również zasadnicze szkoły zawodowe w zawodach związanych z mechanizacją rolnictwa oraz Ośrodek Szkolenia Rolniczego, kształcący i dający uprawnienia mechanizatorom, mechanikom, operatorom, energetykom, inseminatorom, inspektorom BHP, instruktorom nauki jazdy oraz adeptom wielu innych specjalności wymagających szczególnego przygotowania.

Rzecz jasna, iż przemiany polityczno-społeczne (jak i ustrojowe !) jakie miały miejsce od zakończenia II wojny światowej na przestrzeni 70 lat historii w kraju, nie pozostały bez wpływu na losy naszej szkoły, która będzie w 2016 roku obchodziła 70-lecie swojego istnienia. Szkoły, która przez cały czas *robiła swoje*. W wymienionym okresie *mury Gołęcina* opuściło grubo ponad 40 tysięcy absolwentów techników, liceów ogólnokształcących, szkół policealnych, szkół zawodowych, szkół zaocznych czy kursantów. Większość tych osób funkcjonuje obecnie z powodzeniem w gospodarce naszego regionu i kraju. Wykaz absolwentów i galeria fotografii znajduje się w zakładce absolwenci.

Patrząc z perspektywy czasu, kiedy *opadł kurz* po wydarzeniach burzliwego dla nas roku 2012, można zauważyć, iż wydarzenia takie – jak np. rozwiązanie Zespołu Szkół Technicznych - nie są w historii Szkoły ani niczym nowym, ani szczególnym.

Szkoła to uczniowie i słuchacze, kadra nauczycielska, pracownicy, ceremoniał szkolny, pamięć i tradycja, absolwenci, izba pamięci, sztandar, kronika szkolna. A to wszystko pozostało i *działa* w tych samych murach.

Na przestrzeni lat nazwa szkoły zmieniała się wielokrotnie i była to kolejno:

- Centralna Szkoła Techniki Traktorowej (1946 r.),
- Centrum Wyszukolenia Technicznej Obsługi Rolnictwa (1947 r.),
- Ośrodek Szkolenia Kadr Mechanizacji Rolnictwa (1950 r.),
- Technikum Mechanizacji Rolnictwa i Melioracji (1957 r.),
- Zespół Szkół Rolniczych (1961 r.),
- Zespół Szkół Technicznych w Gospodarce Żywnościowej (1994 r.),
- Zespół Szkół Technicznych w Gospodarce Żywnościowej Centrum Kształcenia Praktycznego (1998 r.),

- Zespół Szkół Technicznych (2001 r.),
- Technikum Inżynierii Środowiska i Agrobiznesu (2012 r.).

Wielokrotnie zmieniał się zarówno organ prowadzący jak i nadzorujący

Przed wojną w obiektach gospodarstwa na Golęcinie, należącego do Uniwersytetu w Poznaniu, mieściła się od 1921 r. Katedra Klimatologii. Po roku 1946 organami prowadzącymi były kolejno:

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych, Ministerstwo Państwowych Gospodarstw Rolnych od 1953 r., Ministerstwo Rolnictwa Gospodarki Żywnościowej od 1957 r., Miasto Poznań od 1999 r., Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu od 2014 r.

Nadzór sprawowało Kuratorium Oświaty i Wychowania w Poznaniu, Oddział Oświaty Rolniczej Wydziału Rolnictwa Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu, a ostatnio Kuratorium Oświaty w Poznaniu.

Rozwiązanie Zespołu Szkół Technicznych w Poznaniu przez radnych miasta Poznania w 2012 roku było więc jedynie zabiegiem formalno – prawnym, gdyż Szkoła dalej prowadzi działalność, a jej uczniowie i nauczyciele, pozostają w dotychczasowych obiektach.

Przyjęcie roli organu prowadzącego przez Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu cała społeczność szkolna przyjęła z ulgą, radością i nadzieją.

Zdecydowana postawa ministra rolnictwa, władz uczelni oraz odważne decyzje nowego kierownictwa Szkoły, takie jak utworzenie nowych kierunków kształcenia, szanowanie dotychczasowego dorobku i właściwe pojmowanie misji tej Szkoły, pozwalają z nadzieją patrzeć w przyszłość.

W pamięci tysięcy absolwentów i osób związanych z Golęcinem na zawsze pozostaną sylwetki wielu wspaniałych ludzi, którzy w pracę z młodzieżą *włożyli* wiele pasji i poświęcili jej swoje najlepsze lata.

Pamiętamy wielu nauczycieli, instruktorów praktycznej nauki zawodu, wychowawców internatu, srogich i mniej bezwzględnych dyrektorów, ich zastępców, księgowych, kierowników, pedagogów, bibliotekarzy, woźnych i pozostałych pracowników.

W tym miejscu nie sposób wymienić wszystkich nazwisk, nawet tych wyróżniających się zaangażowaniem i najbardziej zasłużonych, ponieważ było ich wielu i należy im się ogromny szacunek, stąd sprawiedliwiej jest posłużyć się szczegółowym opracowaniem.

Całej społeczności związanej z Golęcinem należy się rzetelna informacja.

Ciekawą historię Golęcina, której początki datowane są w wieku XIII-tym, historię Szkoły, wykazy nauczycieli, absolwentów i pracowników można znaleźć w opracowaniu

60 lat Zespołu Szkół na Golęcinie - wrzesień 2007 (www.....).

Jan Rybacki

Dyrektor Zespołu Szkół Technicznych w Poznaniu
w latach 1990-2012

